

har betonet dette, fordi jeg ved, at der er forskellige Meninger og nogen Engstelse til Stede hos de bestaaende Selskaber, men jeg har i alt Fald læst denne Del af Lovforslaget saaledes, at man fra Regeringens Side har Dje for, at der her er Interesser, som det baade af offentlige Hensyn kan være rigtig at bevare, og som man ogsaa for de enkelte Selskabers Skyld bør beskytte, og at det er Regeringens Hensigt, saa snart dette Forslag bliver til Lov, da at ordne dette saaledes, at de bestaaende Selskaber, som fortjene at vedblive, bevares og beskyttes gennem Koncessioner, men paa den anden Side dog med Begrænsning paa forskellige Maade.

I det 2det Kapitel af Loven møder den Vanskelighed, at man skal ordne Forholdet mellem den eventuelle Statstelefon- eller Statstelegrafskrav og de private eller andre offentlige Interesser, der kollidere dermed, og det er et af de Omraader, som det ogsaa forekommer mig vanskeligt at lovgive paa. Jeg udtaler mig her med en vis Forsigtighed, thi vi ere jo her inde paa at tangere et Forhold, som nys har faaet en i alt Fald foreløbig Afslutning, og som har haft en vis aktuel Interesse. Dette Forhold har maaste fæstet min Opmærksomhed noget paa de Punkter, som der her er Tale om. Komme vi saaledes ind paa Statstelefon- og Statstelegrafområdet, saa staa vi jo straks over for en ganske særlig Myndighed, som er bleven noget væsentlig andet, end den var, saa længe vi kun havde den private Drift. Det siges saaledes i § 8, at, saasnart vi have faaet saadanne Staten tilhørende Telegraf- og Telefonledninger, maa de anbringes paa, over eller under fremmed Grund og Ejendom, være sig offentlig eller privat. Medens altsaa hidtil de paagældende Selskaber, som have stabt disse store Virksomheder, ved hver Lejlighed have maattet møde med Unmodning om, at de maatte komme til paa den eller den Ejendom, komme til under de og de Forhold, saa faar Staten nu en ubetinget Ret til at komme frem, og desuden siges der: „Stulle de i Statens Tjeneste staaende Personer, der ere beskæftigede ved eller føre Tilsyn med Arbejder ved en Staten tilhørende Ledning og legitimere sig som saadanne, have uhindret Adgang til at færdes saavel paa offentlig som paa privat Ejendom“. Jeg fremhæver dette, fordi jeg, som sagt ikke fuldt ud ved, om det er en Nødvendighed, naar noget gaar over til offentlig Drift, at det saaledes staves om fra at være en økonomisk Institution til at være en offentlig Statsmyndighed. Men det, jeg — man se nu paa denne Sag, som

man vil — her særlig vil frembrage, er Spørgsmaalet, om der dog ikke alligevel i denne Situation er visse Hensyn, som vi skulde sørge for bleve sikrede, saa at de ikke kunde tilfidesættes, og det er paa dette Punkt, jeg har mine Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget i alle Maader har ramt det rette. Jeg skal ved denne Sags første Behandling indskrænke mig til at pege paa to enkelte Punkter og knytte mine Bemærkninger til det sidste Stykke af § 8 og § 9. Det gælder jo ved en første Behandling om at pege paa de almindelige Kvæstioner og saa senere ved Sagens videre Behandling søge nærmere at udforme det, der maatte trænge til en Forandring. I sidste Stykke af § 8 bestemmes det, at ved Udsørelsen af saadanne Anlæg skal der saa vidt muligt tages Hensyn til de Duffer, vedkommende offentlige Myndighed eller private Ejere fremsætter, men dertil er det ogsaa begrænset. Man skal saa vidt mulig tage disse Hensyn, men hvis de paa Statens Vegne handlende Personer finde, at disse Hensyn ikke kunne respekteres, gælde disse Hensyn ikke. Man vilde de Herrer vide, at der paa de kommunale Omraader er adskillige Krav, som fortjene Beskyttelse. Der gaar gennem Gaderne her i Kjøbenhavn en Række Ledninger, Bandleddninger, Gasledninger, Kloakledninger og Elektrisk-Belysnings-Ledninger. Alle disse Institutioner have deres fulde Berettigelse, og de fleste af dem ere da ogsaa begunstigede ved Ekspropriationsberettigelse; man har Ret til at ekspropriere en Ejendom for at komme igennem med disse forskellige Ledninger. Nu er det Spørgsmaal, som jeg synes paa-trænger sig, dette: Stulle nu Telefon- og Telegrafledningerne i Fremtiden gaa forud for de andre Ledninger? Det er det, Lovforslaget fastslaar, men jeg synes ikke, det kan afgøres efter, om det er den ene eller den anden Autoritet, der staar i Spidsen for vedkommende Anlæg. Fordi det bliver Staten, der skal staa for Telefonanlægene, kunne vi dog ikke sige, at disse Anlæg skulle gaa forud for alle de øvrige, vi maa dog overveje, hvilke Interesser der er de vigtigste. Jeg tror ikke, jeg ser specifikt kommunalt paa disse Forhold, men jeg kan ikke sige andet, end at det forekommer mig, at disse Ledninger, jeg har nævnt, Bandleddninger, Kloakledninger o. s. v. maatte have en Forret. Selvfølgelig er det altid bedst at ordne den Slags Sager ved Overenskomst, men jeg ser ikke, at man kan sige, at hvis man nu gør Telefonledningerne til Statsledninger, skulle de gaa forud for alle de andre. Jeg synes, at her ligger den Ordning, som er truffen mellem Kommunen og de